

по нѣкадѣ сѣ съдържаніе (напр. на 3-й лис. о про-
каженѣмь), по нѣкадѣ показватъ време и случай, кога
са-чѣтѣтъ евангелія-та (напр. на 170 лис. на оутръ-
ници.) На празно-то по краища-та ѳдесно и ѳтлѣво
нахождатъ-са — показванья, кога са-чѣтѣтъ евангелія
та, тѣй и думы-тѣ „въ оно врѣмѣ“, зачала-та и про-
важданья на другы евангелія. И туй на много мѣста
е отрыто и замѣнено съ кириловскы надписи. Въ
текста са-нахождатъ твърдѣ часто подирни вставкы
и поправки отъ кириллица-та на ерѣбска рецензія;
освень туй, приложены сѣ изображения — ако и гру-
бы — на трима-та евангелисты: Марка, Луку и Ио-
анна. Тѣзи рѣкописъ, като що проиехожда изъ единъ
отъ най-древни-тѣ аѳонскы мѣнастыри, види-са, не
трѣба да е по-дирня отъ XI-то столѣтіе, а може да
е и по-древня. Въ нея са-ерѣщатъ шт и цѣ особито въ
причастія-та, ск са-измѣнява на сц (людсци), ча-
сто з, като що е произлѣзло отъ г (мнози, като да бы
было дз по молдавскы), и другы особености. Съкра-
тенія рѣдко са-ерѣщатъ, сѣщо и знакъ-тѣ титла;
отъ надстрѣчны знакове полукрѣгла чѣрта ѿ часто
стои надъ ѣж и твърдѣ рѣдко надъ ê â. Извлеченіе
изъ Григоровичево-то ев. е напечатано съ кириллов-
скы буквы у Миклошича въ Слав. Библ. Лис. 262 —
263, и друго съ русскы буквы въ II. т. изв. Ак. Н.
стр. 243—246.

III. *Боянскый палимисесшъ или шорописаное*
евангеліе, у В. Григоровича въ Казань. Тѣзи рѣко-
писъ са-зове *Боянска*, защото проиехожда отъ храма
на село *Бояна*, близо до сегашня Софія или старый